

Trung Quốc làm kinh tế để thao túng chính trị

Tác Giả: Lê Phác

Thứ Hai, 18 Tháng 4 Năm 2011 23:22

« Tham vọng bá quyền của Trung Quốc », đó là tựa đề của quyển sách của hai nhà kinh tế học Pháp, Antoine Brunet và Jean –Paul Guichard về a đßc xußt bßn.

Hai ông chủ báo viết về dùng kinh tế để làm chính trị của Trung Quốc và phê phán thái độ của hiệp cộng sản phương Tây. Tạp chí L'Express phản ánh nội dung này qua bài viết « Chiến lược mới của Trung Quốc ».

Ngân hàng Trung ương tại Bắc Kinh / Reuters

Từ năm 2008, Trung Quốc bắt đầu ưu tiên các thị trường phi lợi nhuận. Vì ích kỷ, nước này đã cố tình đè nén giá thị trường nhân dân tệ, trong khi phương Tây đang chìm sâu trong khủng hoảng kinh tế.

Với thái độ hung hăng và hiếu chiến, vào năm 2010, nước này bắt đầu tăng cường đòi quyền trên biển Đông, và sản xuất máy bay tàng hình J-20.

Hai nhà kinh tế này cho rằng, thái độ kiêu ngạo trên không phải là ngẫu nhiên, mà được bộc lộ đúng lúc : vào thời điểm mà nước Trung Quốc đang ngày càng tiến đến gần sự cân bằng lực lượng với Hoa Kỳ.

Thầy trò của ông Má là một « đe dọa », đang Cộng sản Trung Quốc toan tính giành lấy vị trí độc tôn của nước này. Tránh gặp pháp quân sự, Bắc Kinh đã lao vào một cuộc chiến kinh tế của đoàn đua trên chiến trường tài chính.

Tiến độ và duy trì tình trạng nhân công giá rẻ, để hạ giá thấp dân tộc của nước này, là một trong các mục tiêu của WTO của nước này, ràng buộc quan hệ với hàng hóa « made in China », Trung Quốc đã đặt một thách thức mới cao hơn, trong khi các đối thủ phương Tây lâm vào thâm hụt cán cân thanh toán nghiêm trọng.

Đối với Trung Quốc, sự việc trên thực tế là một sự cố : thách thức mới kích thích tăng trưởng quốc gia, tạo công ăn việc làm cho người dân, tăng nguồn thu thuế. Trong khi đó, thâm hụt thương mại đe dọa tăng trưởng các nước phương Tây, làm tăng nỗi thất vọng.

Như vậy, trong cuộc chơi này, Trung Quốc được sự thuận lợi, nên dân xã hội và có nguồn đầu tư dồi dào. Còn các nước phương Tây thì rơi vào khủng hoảng xã hội, kinh tế trì trệ, lĩnh vực tài chính công vượt quá khả năng kiểm soát.

Đôi lúc ép buộc món công nghệ, các nước này buộc phải tăng cường việc đi tìm nguồn đầu tư nước ngoài. Nhờ vào nguồn đầu tư ngoại tệ khổng lồ, Trung Quốc trở thành « vựa ứ đọng » của thế giới.

Thời kỳ phong, Bắc Kinh có quy định ra yêu sách trong việc cho vay. Nhưng « yêu sách » có khi không mang tính chất thương mại nữa, như việc Hy Lạp và những quy định kiểm soát một phần của Pirée cho Trung Quốc chiếm hán.

Brunet và Guichard còn cay đắng nhận thấy, sự phân biệt, đến nỗi những nước khác buộc phải sang

nháng cho Trung Quốc nguyên lißu, để đại cạnh tác, hay phßi tß bß lßnh cßm vßn xußt khßu thißt bß quân sß.

Cußi cùng, hß cßnh báo, nßu không nhanh chóng có hành động để i phó, phßng tây sß rßi vào tình trßng bß lß thußc chính trß để i vßi Trung Quốc.

Bßc Kinh tißn thêm mßt bß c trong chißn lß c đàn áp

Courrier International cũng quan tâm đến Trung Quốc với bài vißt đßc đßn lßi cßa tß Minh Báo Hồng Kông: “Bußc nhßng ngß i để u tranh tß do vào khuôn khß”.

Đâu là sß khác bißt gißa Lßu Hißu Ba và Ngßi Vß Vß ? Thoßt nhìn, cß hai có nhißu đißm tßng đßng : Cß hai để u là nhßng ngß i dám lên tißng phê phán Đßng Cßng sßn Trung Quốc và có thái độ không nhßng bß để i vßi chính phß Bßc Kinh; cß hai để u bß bßt vì lí do bßt đßng chính kißn.

Thß nhßng, Minh Báo cho rßng, vì cß bßt giam Ngßi Vß Vß cho thßy nhißu vßn để nghiêm trßng hßn, nhßt là vß nhân quyßn và quyßn tß do ngôn lußn.

Lßu Hißu Ba là gißng viên để i hßc, ông có chßng trình hành động chính trß riêng với mong mußn thißt lßp ß Trung Quốc mßt chß để dân chß lßp hißn.

Theo Minh Báo, dù Lßu Hißu Ba nêu chính kißn mßt cách ôn hòa, dù ông chßa hß tuyên bß mußn lßt để chß để hißn tßi, dù bßn hißn chßng 08 có nßi dung không khác bißt nhißu so với hißn pháp hißn hành, thß nhßng, nßu chßng trình chính trß cßa ông để cß thßc hißn thành công, thì hßu quß kéo theo là chính phß hißn tßi sßp để và Đßng Cßng Sßn Trung Quốc sß mßt quyßn lãnh để o. Đó là nguyên nhân sâu xa khißn Lßu Hißu Ba bß xem là có ý để nhß lßt để chính quyßn và bß trßng phßt nßng tay.

Trßng hßp cßa Ngßi Vß Vß thì lßi khác. Theo Minh Báo, Ngßi Vß Vß không phßi là nhà hoßt

đßng chính trị. Ông không hề có chßng trình hành đßng chính trị riêng. Ông chỉ đßn gißn là “Ngßi suy nghĩ và hành đßng tß do”. Thế mà, ông lại bị bắt và bị cáo buộc là tßi phạm kinh tế. Rõ ràng “vißc này còn hoang đßng hơn các tác phạm của ông”.

Nhß vậy, theo Minh Báo, vißc bắt giam và kết án Lưu Hißu Ba cho thấy nhà cầm quyền muốn trấn áp những người li khai chính trị để tránh chế độ bị sụp đổ. Còn vißc bắt Ngßi Vß cho thấy Đßng Cộng sản Trung Quốc đã quyết định bóp nghßt mọi không gian ngôn luận, thậm chí còn cho thấy đßng này không còn có thể bao dung cho bất cứ sự chống lại hay mßa mai nào.

Minh Báo cũng nhận định thêm rằng, thông qua vißc bắt giữ Ngßi Vß, nhà cầm quyền Trung Quốc muốn gửi đßn 1,3 tỷ dân nước này thông điệp sau : Chỉ chấp nhận một loại duy và hành đßng thống nhất, “tßt cả mọi người đều là nô lệ của Đßng”.

Nhß vậy, theo Minh Báo, nhìn bên ngoài, sự vißc hiện tại không giống như giai đoạn cách mạng văn hóa thời Mao Trạch Đông, khi ai không theo con đường do chế độ Mao vạch ra và không nghe theo mệnh lệnh của đßng, đều bị xem là kẻ thù và bị bắt rßu của sự trừng phạt. Thế nhưng, với bản chất, rõ ràng “tuy hai mà một”.